

Til § 192.

Med hensyn til de heri omhandlede oplysninger har man ikke ment på forhånd at burde foreskrive en så vidtgående oplysningspligt som den i § 191 omhandlede. På den anden side vil forhold som de omhandlede dog kunne have væsentlig betydning for ligningen, hvor det drejer sig om større beløb, og finansministeren skal derfor kunne bestemme, at der — eventuelt uden opfordring i det enkelte tilfælde — skal afgives oplysninger i et nærmere angivet omfang.

Bestemmelsen i stk. 1 træder i stedet for kontrollovens § 8, stk. 3, der administreres på lignende måde som her tænkt.

Bestemmelsen i stk. 2, der er ny, har bl. a. sin begrundelse i reglerne i forslaget § 15, nr. 3 og 4.

Til § 193.

Om de heri indeholdte bestemmelser gælder, at der tillægges de skattelignende myndigheder en umiddelbar ret til at kræve oplysninger med hensyn til navngivne skatteyderes forhold. For ikke navngivne personers vedkommende kan oplysninger kun kræves efter finansministerens bestemmelse. Bestemmelsen i stk. 1 afløser kontrollovens § 8, stk. 4, og betegner en udvidelse såvel af den ved denne bestemmelse hjemlede oplysningspligt som den i kommissionsudkastet § 126, stk. 4, og martsforslaget § 146, stk. 5, foreslåede, dels derved, at den som nævnt giver mulighed for at få oplysninger også for ikke navngivne personers vedkommende, dels ved, at de forhold, der falder ind under bestemmelsen, er mere omfattende.

Oplysningspligten er ikke — som efter kontrolloven og martsforslaget — begrænset til fabrikanter, engroshandlende og andre næringsdrivende, der kan ligestilles med disse, men påhviler enhver, der driver selvstændigt erhverv, og den angår ikke alene omsætning af varer, men også f. eks. håndværkeres udførelse af arbejder for andre. Det er dog en betingelse, at omsætningen eller arbejdets udførelse sker som led i eller i anledning af begge parters erhverv. Medens man med hensyn til spørgsmålet om, hvilke nærmere oplysninger der kan kræves efter kontrollovens bestemmelse, er henvist til en fortolkning af, hvad der ligger i ordet „omsætning“, har man i den foreslåede bestemmelse nærmere angivet, på hvilke punkter oplysning kan kræves, jfr. 2. pkt.

Den anførte ændring af oplysningspligtens omfang udgør i forbindelse med den mulighed, man efter bestemmelsen i § 190 vil have for i givet fald at kontrollere de meddelte oplysninger, en ikke uvæsentlig udvidelse af oplysningspligten, der imid-

lertid under hensyn til det i de almindelige bemærkninger anførte må anses for stærkt påkrævet.

Bestemmelsen i stk. 2 er ingen nydannelse, for såvidt som den derved fastslåede oplysningspligt idag er hjemlet ved den almindelige bestemmelse i kontrollovens § 8, stk. 1. Under hensyn til den praktiske betydning af de pågældende oplysninger har man dog fundet det rigtigst at give en udtrykkelig bestemmelse, der nærmere præciserer oplysningspligten, bl. a. fordi den vagere formulering af kontrollovens § 8, stk. 1, i praksis har givet anledning til tvivlsspørgsmål med hensyn til omfanget af pligten til at give oplysninger af den omhandlede art.

Til § 194.

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til kontrollovens § 8, stk. 1. Den nye bestemmelse i 2. pkt. fastslår, at der med hensyn til oplysning om erhvervsdrivendes omsætning m. v. ikke stilles større krav til selskaber, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner end til personer. Man tilsigter herved at fjerne den uklarehed, der nu består med hensyn til rækkevidden af oplysningspligten for selskaber m. v. i henhold til kontrollovens § 8, stk. 1, sammenholdt med næringsdrivendes oplysningspligt efter lovens § 8, stk. 4.

Til § 196.

Bestemmelsen i stk. 1, der er ny, hænger sammen med de foreslåede regler om beskatning af dødsboer.

Bestemmelserne i stk. 2—4 modsvarer reglerne i statskattelovens § 43 om skifteretters og executors indberetningspligt vedrørende dødsboer. Man har dog under hensyn til udviklingen foreslået den som betingelse for oplysningspligten fastsatte undergrænse for boets beholdning, 10 000 kr., forhøjet til 20 000 kr. Man har dernæst ved stk. 4 udvidet den gældende oplysningspligt med hensyn til arvens fordeling i dødsboer til også at gælde offentligt behandlede boer, ligesom denne pligt nærmere er defineret i forslaget. Den i statskattelovens § 43, stk. 2, 2. punktum, indeholdte bestemmelse om adgang til at pålægge dagbøder er udeladt, idet den skønnes upåkrævet.

Til § 197.

Bestemmelsen svarer til den i kontrollovens § 10 indeholdte regel — med visse modifikationer, der navnlig er begrundet i tilpasning af reglerne til bestemmelserne i afsnit II om kildeskat af aktieudbytter.

Til §§ 198—200.

Reglerne svarer til §§ 11 og 12 i kontrolloven samt § 24 i ligningsloven (lovbekendtgørelse af 22. december 1953).